וי"א השביעית לא הפסידה כלום [א] ואם פרח מן המתות לכולן הרי כולן ימותו: **ד** [ב] קן סתומה וקן מפורשת פרח מן הסתומה למפורשת יקח זוג לשני חזר או שפרח מן המפורשת ראשון הרי כולן ימותו: **ה** [ג] חטאת מכאן ועולה מכאן וסתומה באמצע פרח מן האמצע לצדדין אחד הילך ואחד הילך לא הפסיד כלום אלא יאמר זה שהלך אצל חטאות חטאת וזה שהלך אצל עולות עולה חזר לאמצע האמצעיים ימותו אלו יקרבו חטאות ואלו יקרבו עולות חזר [א] או שפרח מן האמצע לצדדין הרי כולן ימותו: [ד] אין מביאין תורין כנגד בני יונה ולא בני יונה כנגד תורין כיצד האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה תכפול ותביא עולתה תור [ב] [עולתה תור] וחטאתה בן יונה תכפול ותביא עולתה בן יונה בן עזאי אומר הולכין אחר הראשון [ג] [ה] האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה ומתה לא יביאו יורשין חטאתה:

הדרן עלך קן סתומה

[ג] **במה** [ו] דברים אמורים בכהן הנמלך [ז] אבל בכהן שאינו נמלך אחת לזו ואחת לזו שתים

קן אחת ובשלישית קן אחת. ופי' הרב רבינו [ד] יעקב הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסולה קן אחת במזרתו כמו בהליכתו קן אחת כיון דנשאר קינין מרביעית ואילך נפסלו שני קינין אחד בהליכה ואחד במזרה גזרינן כמו כן בשלישית ובשניה אבל שביעית לא נפסל כי אם קן אחד דלא הלך ממנה כי אם פרידה אחת במזרה ואילו בהליכה לא נפסל בה כלום ולא נחסר ממנה דבר: **פרח וחזר.** לאו אראשונה ושניה קאי דכיון דאין להם כלום [ה] א"כ מתים ואם פרח אחד מהן בשאר קינין ימותו כולן כדתנן בסמוך ואם פרח מבין המתות לכולם ימותו כולם אלא קאי אשלישית שפרח ממנה לרביעית לחמישית לששית ולשביעית וחזר משביעית לששית וכן עד שלישית הרי מן השביעית חסר ב' פרידין אחת במזרה ראשונה ואחת במזרה שניה ואין כשר בשביעית רק ה' פרידין לעולה וה' פרידין לחטאת דאי עביד ששה עולות שמא השתים שהלכו ממנה יהיו קריבין עולות הרי ח' עולות ואין ט' קינין יותר מז' עולות ומן הששית חסר ד' פרידין ב' בפריחה ומזרה ראשונה וב' בשניה ואין כשר בששית רק ב' פרידין לעולה ושני פרידין לחטאת דאי עביד ג' עולות דילמא הארבעה אשר הלכו ממנה נעשו עולות הרי ז' עולות ואין יכולין לעשות בשש קינין רק ששה עולות וכן חמישית חסר ממנה ד' פרידין ב' שהלכו בששית וב' ברביעית ואין כשר בחמישית רק פרידה אחת לעולה ופרידה אחת לחטאת וכמו כן קשיא בכאן כיון דרביעית אין לה כלום היה יכול להקריב [ו] בחמשה ג' עולות וג' חטאות דהי נמי אותן שהלכו [ז] כולן עולות או חטאות מה בכך הרי אין כאן כי אם חמש ולפ"ז שהחמישית אין לה אלא אחת הרי יכולה להקריב ברביעית ב' עולות וב' חטאות אלא גזרינן בכל פריחה ומזרה שני קינין ואין לחלק ביניהם גזירה בזו אטו בזו וכי פרחה ומזרה פעם שלישית אין להם כלום לבד השביעית שיש לה ד' [ח] כמו כן גזרינן בכל פריחה ומזרה ב' קינין: **וי"א שביעית לא הפסידה כלום.** פירוש בפריחה ומזרה פעם ג' אלא לעולם יקריבו ממנה ה' קינין דג' פרידין פרחו ממנה לכל היותר [ט] נשאר בה י"א פרידין עשה מהן ה' חטאות וה' עולות כיון דבששית אין לה כלום והכא לא גזרינן בפריחה זו כמו בשאר קינין דכיון דאינה מפסדת בפריחה בשום פעם לא גזרו על המזרה אבל אין נראה לפרש לא הפסידה כלום ויקריבו בה ז' חטאות וז' עולות דמאי עביד להו כיון דבקינין אחרים אין בהם כלום [י] דאין זה [יא] הלשון דהל"ל נכשרה שביעית בפריחה שלישית שעל ידי פריחה שלישית הוכשרו כל הקינין שבשביעית אלא הלשון משמע לא הפסידה כלום מאת פריחה שלישית והקשה הרב רבינו יעקב מאורלינ"ש היכי אמרת בכל הני קינין משום גזירה ימותו [יב] דאילו בפ' שני שעירי (יומא דף סה:) פריך הש"ס ומשום גזירה ימותו בתמיה ותירץ דהתם לא [יג] קפיד אלא אמאי אינו רועה דכיון דלית ליה תקנתא ברעיה לא הוה לן למימר ימותו משום גזירה אבל הכא בעופות איירי ואין רעיה ופדיון בעופות: **ואם פרח פרידה מן המתות.** שדינה היה למות ונתערב באחרים שדינן ליקרב ימותו כולם: **ד קן סתומה וקן מפורשת.** הך מפורשת איירי שנתערבו שני הפרידין יחד [יג] ואין ידוע איזו חטאת ואיזו עולה כדמוכח בסיפא דקתני או שפרח מן המפורשת לסתומה ראשון ימותו כולם ואי לא נתערבו פרידות המפורשות זה בזה אמאי ימותו אם העולה פרחה החטאת הנשארת תקרב וקן הסתומה יקרבו בה עולה אחת מפני העולה שנתערב בה אלא איירי שנתערבו המפורשות זה בזה ואם נתערב פרידה אחת מן הסתומה לקן המפורשת יקח זוג לשני ויפריש אחד חטאת ואחד עולה והג' שנתערבו יחד ימותו כולם: **חזר.** אחד מן הג' שנתערבו ונתערב עם היחידי [יד] סתומה או תחלת הפריחה נתערב אחד מן המפורשת לסתומה והיינו לשון דקאמר [טו] בתחלת הפריחה הלך אחד ונתערב לסתומה ימותו כולן דכיון שפרידות המפורשות נתערבו יחד אין קריבין עוד וכי פרח אחד מהן במקום אחר זהו אחד מן המתות שפרח למין הקריבות וימותו כולן: **ה חטאת מכאן.** פרידה המפורשת לחטאת מצד אחד ופרידה המפורשת לעולה מצד שני ושני פרידין של קן סתומה באמצע פרח מן האמצע פרידה אחת לימין ופרידה אחת לשמאל לא הפסיד כלום דאותו המעורב עם החטאת יקריב חטאת ואותו שעם העולה עולה וכי חזר מן הצדדין אחד מכאן ואחד מכאן ונתערבו יחד אלו ימותו דחטאת ועולה נתערבו יחד אבל אותם שנשארו כל אחד לבדו קריבים כל אחד כדינו: **חזר מן האמצעיים לצדדין ימותו כולן.** דעולה וחטאת נתערבו יחד: **אין מביאין תורין כנגד בני יונה.** דיש [טז] להביא לו חובתו שניהם ממין אחד ובתורת כהנים מפיק לה מקרא [יז]: **האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה תכפול ותביא עולתה תור.** ממין החטאת [יח] ואם הביאה עולתה תור וחטאתה בן יונה תביא עולתה בן יונה ממין חטאת דחטאת הוא העיקר: **בן עזאי אומר הכל הולך אחר הראשון.** וכיון שהביאה עולתה תור תחלה תכפול להביא חטאת תור ממין עולתה שקרבה תחלה וקשיא לרבי דמשמע הכא דעולה קרבה שפיר תחלה לחטאת לבן עזאי דקאמר שתכפול חטאת ממין העולה וכן לתנא קמא דאמר תכפול ותביא עולתה ממין חטאת אבל היו ממין אחד כמו שהביאה ראשונה כשרים אע"פ שהעולה קדמה לחטאת וכן מוכח בסמוך [יט] (ומיהו) האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשים עולתה עולתה ומתה לא יביאו יורשים חטאתה דהוי חטאת שמתו בעליה [כ] אבל אי לאו הכי מביאין ואף על פי שקרבה עולתה תחלה ואיתא בריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) קאמר וכי תימא בשקרבה עולתו ומי קרבה והאמר מר זה בנה אב שכל מקום חטאת קודמת לעולה ואפילו חטאת העוף לעולת בהמה ומשני שאני מצורע דרחמנא אמר והעלה [כא] כבר פירוש אע"פ דבמצורע כתיב חטאת ברישא גלי לן [כב] דוהעלה לא הוי עיכובא משמע הא בשאר דוכתי דלא כתיב והעלה איכא עיכובא אי קרבה עולה תחלה ותירץ רבינו חיים דבשום דוכתא ליכא עיכובא ובמצורע דאיצטריך למיכתב והעלה משום דכתיב ביה הוייה זאת תהיה תורת וגו' ואמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף ס.) דהוי עיכובא והכי פירוש שאני מצורע משאר הוויות [כג] דמצורע דכתיב והעלה אבל בעלמא לא איצטריך לגלות דאינו אלא מצוה:

הדרן עלך קן סתומה

במה דברים אמורים בכהן הנמלך. אפירקא קמא קאי וה"ק בד"א דחטאת שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת אפילו אחד ברבוא ימותו כולם וכן אחת לזו ושתים לזו (א) ושלש לזו עשר לזו דהמועט כשר כל אלו הדינין בכהן נמלך כלומר לכתחלה נמלך הכהן איך משפטן [כד] אבל בכהן שאינו נמלך ועשה הכל בדעתו בדיעבד ועשה [כה] קן שלם למעלה לאשה אחת [כו] וכן קן שלם למטה לאשה אחת [כז] הילכך כולן למעלה מחצה כשר עולות מחצה פסול חטאות וכן למטה בזה הענין וכו'. משמע בזבחים בפ"ד התערובת (דף עג.) דהאי בד"א דהכא אפירקין קאי מיהו בא' לזו וא' לזו

שיטה מקובצת א] על חובות או שפרח נרשם עליהן נקודות להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: ב] תור עולתה תור: ג] האשה עיין תוס' קדושין (דף יג) תוס' פסחים (דף סא): ד] רבינו זרחיה הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסול הקן אחת: ה] כלום אלא מתים אם פרח: ו] להקריב בחמשית ב' אות ה' נמחק: ז] שהלכו בששית נעשו כולן: ח] ד' וכמו כן: ט] היותר ונשאר בה י"א פרידין ויעשה מהן: י] זה משמעות הלשון: יא] ימותו ואילו בפ': יב] לא פריך אלא אמאי אינו רועה דהתם בבהמה מיירי וכיון דאית: יג] יחד אחר שהופרשו ואין: יד] היחידי הנשאר: טו] דקאמר שבתחילת הפריחה כו' ונתערב בסתומה ימותו: טז] דיש לו להביא חובתו: יז] מקרא דבעינן קרבן או כולן בני יונה או כולן תורים: יח] החטאת ובת"כ מפיק לה מקרא דכתיב לחטאת וכיפר משמע כל הכפרה תלויה בחטאת: יט] בסמוך גבי האשה תיבת מיהו נמחק: כ] בעליה משמע אבל: כא] והעלה פירוש תיבת כבר נמחק: כב] לן והעלה דלא הוי אות ד' נמחק: כג] משאר הוויות דכתיב בה והעלה: כד] משפטן דלכתחילה אין לו להקריב בשום חששא אבל: כה] ועשה ס"א כל התערובות חציו למעלה וחציו למטה או אמרינן דלמעלה מחצה כשר ומחצה פסול וכן מלמטה דאימר כל קן אשה אחת קריבה למעלה ונמצא החטאת שהיה דינו למטה נפסל וכן באידך: כו] אחת עולה כשרה וחטאת פסולה: כז] אחת חטאת כשרה ועולה פסולה הילכך אחת לזו ואחת לזו וכו' ועשה כולן למעלה מחצה כשר דהיינו עולות מחצה פסול דהיינו חטאת:

עין משפט נר מצוה

ו א מיי' פ"ו מהל' פסולי המוקדשין הלכה א:
ז ב מיי' שם פ"ט הל' ו:
ח ג מיי' שם הלכה ז:
ט ד מיי' שם פ"י הל' א:
י ה מיי' פ"א מהלכות מחוסרי כפרה הל' יג:
א ו מיי' פ"ט מהל' פסולי המוקדשין הלכה ו:
ב ז מיי' שם הלכה ז:

◆

פירוש הרא"ש

וי"א שביעית לא הפסידה כלום. בפריחה אחרונה דאין לגזור השתא משום אחרונה א) דכיון דכל קדמיה מתות לא שייך למיגזר מידי: **ואם פרח מבין המתות לכולן ימותו.** פי' מבין המתות דעלמא אבל הנך דהכא לא הוה אלא ספק בעלמא כדפרישית. והנך בעלי התערובות יש מהן חייבת קרבן ודאי ויש מהן קרבן ספק. את שחייבת קרבן ודאי תביא. ואת שחייבת ספק תזוגה להביא יחד ולהתנות. ואת שאינה מוצאת את בת זוגה כל העולות נספק תביא ויתנה בעולת נדבה וחטאת אחת תביא על כל ספיקות: **ד קן סתומה.** פי' קן סתומה שלא נתפרש זו חטאת וזו עולה: **וקן מפורשת.** אחר שנתפרש זו חטאת וזו עולה: **ופרח גוזל** מקן סתומה לתוך המפורשת. וע"י שפרח לתוכה גוזל [נכרי] נתבלבלו המפורשת ואינו מכיר עתה איזה החטאת ב): **יקח זוג לשני.** ואלו השלשה ימותו דחטאת ועולה מעורבות יחד. ואם תור אחד מתוך שלשה לקן ראשונה ג): **או שפרח מן המפורש ראשון.** לסתומה ואינו מכיר הנשאר. אם הוא חטאת או עולה: **כולן ימותו.** שאינו יודע אם עולה נתערבה בקן חובה ויקריב מנין עולות שבקן חובה ד): **ה חטאת מכאן.** פי' מצד אחת יש חטאת ומצד א' יש עולה. ובאמצעיתו קן סתומה. ופרח מקינין סתומה גוזל לכאן וגוזל לכאן: **לא הפסידה כלום.** כאותן התערובות. כי הכהן יקבע אותן שהלכו אצל החטאות לחטאות ואותן שהלכו אצל עולות לעולות: **חזר לאמצע.** אחד מכאן ואחד מכאן או שפרח קן אחר לאמצע ואינו ידוע אם מצד א' חזר או מב' צדדין חזר: **ימותו.** דספיקא לאומרא: **חזר ופרח מן האמצע לצדדין.** ה"ג ומה שכתוב במשניות או שפרח א"א לפרשו דאילו פרח תחילה מן האמצעי לצדדין כבר שנינו דלא הפסיד כלום. והרלב"ג פי' חזר לצד אחד ואין אנו יודעים לאיזה חזר או שפרח מן האמצעי לב' צדדין וזו ואצ"ל זו קתני: **אין מביאין.** פי' אין מביאין תורין כנגד בני יונה דכתיב שני תורים או שני בני יונה אחד לחטאת ואחד לעולה אבל לא תור וכן יונה אחד לחטאת וא' לעולה: **תכפול ותביא עולתה תור.** להביא ממין החטאת ואם לא הקטיר הראשונה תצא לבית השרפה. ולא מבעיא הביאה חטאתה תחילה דאפילו לבן עזאי הולכים אחר הראשון. אלא אפילו הקריב הכהן את העולה תחילה אפ"ה הולכין אחר החטאת. ובספרא [פ' תזריע ספ"ד] דרש לה אחד לעולה ואחד לחטאת וכפר מכאן אמרו אשה שהביאה כו' מדסמוך כפרה לחטאת משמע שהוא עיקר והכל הולך אחריה. משמע דאם הביאה חטאתה ממין עולתה אין צריכה להביא עולה אחרת אע"פ שהקריבה עולה קודם חטאתה וקשה בפ' תמיד נשחט [דף נט.] אמרינן זה בנה אב שכל החטאות קודמין לעולות הבאין עמהן ומשמע דאפילו בדיעבד מדאיצטריך לשנויי שאני עולת מצורע דרחמנא אמר והעלה שהעלה כבר ולדיעבד מייתי ליה התם. ותירץ הר"ר חיים דה"מ בעלמא נמי כשר בדיעבד והא דאיצטריך קרא במצורע ה) שם דכתיב ביה הוייה זאת תהיה תורת כדאמרינן פ"ג דמנחות [דף יט. כו.]: **אשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשים עולתה.** דעולה דורון הוא וקרבה לאחר מיתה ופליגי בה רב ושמואל בקידושין [דף יג:] וק"ל רב יהודה אמר שמואל] ור' יוחנן ור"ל חד מוקי לה כשהפרישתה מחיים, דאילו לא הפרישתה לא היו היורשים מחוייבים להביא דשעבודא לאו דאורייתא וכמלוה ע"פ הוה. וחד אמר אפילו לא הפרישתה מחיים מחוייבים היורשים להביאו דמלוה הכתובה בתורה ככתובה בשטר דמיא: **לא יביאו יורשים חטאתה.** דאין כפרה למתים הלכתא גמירי לה דחטאת שמתה בעליה למיתה אזלא. ובת"כ [פ' תזריע ספ"ד] תני מנין שאם הביאה עולתה ומתה שיביאו היורשים חטאתה ת"ל ו) א' לעולה ואחד לחטאת. והר"ר יעקב מאורליינ"ש היה רוצה להרגן דהתם איירי בעוף וגמירי דאין חטאת העוף מתה כמו דאין חטאת ליבור מתה ופרש"י משום דחמשה חטאות המתות ליתי כולהו לציבור דאין הציבור מתים. והכי גמירי להו דלא נהיגי אלא במקום דשייכי כולהו (בציבור) ועוף נמי לא שייך ביה תמורה. וקשה לי דאמרינן התם ספרא ר' יהודה ז) ואיהו סבר דיש תמורה בעוף ור"ל בכולל זה לא היה צריך למזור דאכתי לא שייך כלהו בעוף דל"ש ביה ולד חטאת ועברה שנתה. ור"י אומר דגירסת ת"כ שבטעות היא וכן היא כמובה ח) אחד לעולה ואחד לחטאת שאם הביאה חטאתה ומתה מביאים יורשים עולתה ומנין שאם הביאה עולתה ומתה שיביאו היורשים חטאתה ת"ל אחד לחטאת ואחד לעולה. ופירוש הוא דהכי משמע מסדר קרא דיביאו חטאת אחר מיתה היכא דקרבה עולה מחיים הא בקרא כתיב חטאת תחלה. אלא כך יש להיות הגירסא. יכול שאם הביאה עולתה ומתה שיביאו היורשים חטאתה ת"ל א' לחטאת פירוש שחטאת מקדים לעולה ואסמכתא בעלמא היא דחמש חטאות מתות גמרא גמירי להו. והרלב"ג מקיים הגירסא דהא חטאת שמתו בעליה למיתה אזלא היינו כשהפרישו מחיים כדתנן בפרק בתרא דכריתות [דף כו:] הפריש חטאתו ומת לא יביאנו בנו אחריו. והכי איירי מתניתין דלא יביאו חטאתה. אבל הכא דת"כ איירי כשלא הפרישו מחיים וכמ"ד שיעבודא דאורייתא. ויביאו יורשים חטאתה דקתני לא שיקריבו החטאת אלא שיקריבו מן הדמים כמו שהקריבו מהמותר חטאת כגון הפריש ב' חטאות דמדא קרבה עולה ה"נ יקריבו מדמי החטאת העולה ת"ל אחד (לעולה ואחד) לחטאת [ואחד לעולה] כלומר מה שהיו ראוים להביא חטאת יביא בדמיה עולה: הדרן עלך קן סתומה

א בד"א. פי' בד"א בספקי תערובות של אלו ב' פרקים בכהן נמלך שבא לפני חכם לשאול מה יעשו בהם. ועתה בא לפרש בכהן שאינו נמלך ועשה מדעתו: **אחד לזו ואחד לזו.** הביאו שתי קיני חובה סתומה ונתנו לכהן. אם עשה כולם למעלה נפסלו החטאות. כולן למטה נפסלו העולות והביא כל אחת מה שנפסל לה ואינה צריכה תגלי:

מסורת הש"ס

א) קדושין יג: מנחות ד: זבחים ה., ב) [זבחים עג:], ג) ואותן ג' שנתערבו בה אחרים דאין הם להקרב כולם בין עולות בין חטאות שבכל פעם שבא לא אחד היה לא ממקום שראוי להקרב בין עולה בין חטאת. תוי"ט.

◆

הגהות הב"ח

(א) מפרש ד"ה במה דברים אמורים וכו' ושלשה לזו דמועט כשר. כצ"ל ותיבות עשר לזו נמחק:

יעיד קינו א) נ"ל וכיון. ב) ואיזו העולה. ג) הלשון מגומגם ואפשר דר"ל דאחר שלקח זוג לשני להשלמת קן ראשונה תור לשם אחד מן [illegible] נקט הכי דלאפ"ש שנתערב ברובה אפ"ה ימותו. ד) או אם חטאת נתערבה ויקריב מנין חטאת שבחובה ולהכי כולן ימותו מספקא כנ"ל. ה) נ"ל תפוס. ו) נ"ל אחד לחטאת ואחד לעולה. ז) תפסתי ולא מצאתי היכא איתמר שיסבר ר' יהודה הכי דיש תמורה בעוף ועי' שער המלך. ולולי דברי הרא"ש היה נ"ל לומר דטעות מסובבת נזדמנה לו להרא"ש ז"ל בדברי הר"י מאורליינש כי ע"פ האמת [illegible] ע"פ האמת [illegible] כולהו ולפ"ז נ"ל [illegible] ופירש"י שבדברי הר"י מאורליינש הוא ט"ס ונ"ל ופי' ר"ש שסברי ר' שמעון פירש כן להדיא במשנה. ח) נ"ל אחד לחטאת ואחד לעולה.

הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
תלמוד בבלי <עוז והדר> - לנו מעולה הגירסא תמיד, מידות תלמוד בבלי עמוד מס 46 הודפס ע"י אוצר החכמה